

Allemaal aan tafel! is een titel in de serie kunstprentenboeken van Leopold in samenwerking met het

Gemeentemuseum Den Haag
Stadhouderslaan 41, Den Haag
www.gemeentemuseum.nl

Lees ook:

Meneer Kandinsky was een schilder – Bekroond met een Zilveren Griffel 2011

Keepvogel en Kijkvogel – *In het spoor van Mondriaan* – Bekroond met een Zilveren Griffel 2012

Ensor – De grote maskerade

Nacht in het poppenhuis

Calder – De draad van Alexander

Delfts blauw – Een vaas voor de prinses

Een zondag met Caillebotte

Edith & Egon Schiele

Coco of het kleine zwarte jurkje – Bekroond met een Zilveren Penseel 2014

Puzemuze of op weg naar Rothko

Holland op z'n mooist – Op reis met de Haagse School

Spannende boeken voor 9 jaar en ouder:

Mister Orange – Bekroond met een Zilveren Griffel 2012

De jongen die in de muur verdween

Eerste druk 2015

Copyright © tekst Rindert Kromhout 2015

Copyright © illustraties Margriet Heymans 2015

All rights reserved

Vormgeving Studio Bos

Uitgeverij Leopold, Amsterdam | www.leopold.nl

NUR 195 / ISBN 978 90 258 6796 6

Rindert Kromhout & Margriet Heymans

Allemaal aan tafel!

Of hoe graaf Jan een meisje vindt
dat precies weet hoe het hoort...

Leopold Amsterdam | Gemeentemuseum Den Haag

Er was eens, een hele poos geleden, toen jij en ik nog niet bestonden, een jonge graaf die Johannes Willem Frederik Carolus van Zwartewaal tot Stortregen heette. Maar we noemen hem Jan, anders heb ik veel te veel woorden nodig en krijg je dit verhaal niet uit voordat je ouders roepen dat het eten op tafel staat.

Op een frisse dag in de lente werd Jan, keurig vanbinnen en keurig vanbuiten, door zijn vader naar de stad gestuurd, want het was tijd dat hij een meisje vond om mee te trouwen.

‘Neem het familieservies maar mee, Jan,’ zei vader Van Zwartewaal tot Stortregen. ‘En kom pas terug naar huis als je haar hebt gevonden, het meisje dat weet hoe het hoort. En kijk uit dat je niks breekt.’

Het nieuws ging sneller door de stad dan de jonge graaf zelf.

‘Jan zoekt een meisje! Eerst gaat hij bij alle meisjes eten en daarna mag de allerliefste met hem trouwen.’

‘En hij brengt spulletjes mee om het gezellig te maken. Leuk, hè?’

Overal, in bijna alle huizen, gingen de meisjes bij het raam zitten, om te wuiven en te glimlachen als Jan in aantocht was. Alleen in een klein huis aan de rand van de stad zat er niemand bij het raam. En toch woonde er ook daar een meisje, helemaal alleen...

Jan klopte aan bij de groenteboer...

'Asjemenou, wat heb jij veel spulletjes bij je!' zei de dochter van de groenteboer. Ze droeg een roze jurk en had strikken in haar haar. Ze pakte een paar borden en lepels uit de kar, keek niet om naar de rest, dekte de tafel en schepte soep op.

De soep was heet en daarom blies ze erin.

'Niet in je soep blazen,' zei haar vader.

'Maar hij is heet.'

'Dan moet je gewoon even wachten. Nee, ook niet slurpen.

En haal je ellebogen van tafel.'

'Mijn armen zijn moe.' Ze trok een pruillip.

Bij het raam stond een jongetje dat naar binnen gluurde.

Jan keek om zich heen en dacht na.

Nee, dit was niet het meisje dat wist hoe het hoorde, dit was niet het meisje dat hij zocht.

‘Bedankt voor de lekkere soep,’ zei hij. ‘Ik ga weer eens verder...’

Hij pakte de vieze borden en lepels van tafel en ging op weg naar het volgende huis.

Het jongetje dat bij het raam had gestaan kwam achter hem aan.
Jans hoed waaide af in de lentewind en vloog een boom in.

En uit de schoorsteen van het huisje aan de rand van de stad kwam rook...